

quod gr̃a diuina fidelibz p̃parauit
ad salutē: indigne sumētibz ab iudi
ciū fiat ⁊ ad cōdēnationē. **I**sti autē
castitatis insignē q̃liter custodiūt:
q̃ traditi in reprobus sensū faciunt
nō q̃ cōueniunt. **Q**ue enim in ocul
to fiunt ab ipsis: turpe est dicere.
Melius est itaqz arbitror super hoc
dissimulare. sup̃sedere similiter: q̃
aliquid vnde scandaliscentur innocē
tes et inexplēte dicere. **S**ed ego cur
verecundor dicere: quod ipi nō vere
cundātur facere: imo quod aposto
lus nō verecundat̃ scribere ⁊ p̃dicat̃.
Dicit autē egregius predicator. Sic
masculi in masculos turpitudinem
opantes: et mercedē sui erroris re
cipiētes. **F**ratres: factus sum insipi
ens: vos me coegistis.

Incipiūt capitula s̃mōis
sequētis ad clericos.

i **Q**uod nemo conuertī ab
dñm nisi dei volūtate p̃uē
tus ⁊ eius voce interius cla
mate possit.

ii **Q**uod ip̃a vox dñi omibz se
le offerat: ⁊ animā sibi ipi
nolētem p̃sentet.

iii **Q**uod p̃ hāc aīe ratō qua
si in libro omnia mala p̃pria
dephēdere rephēdere di
iudicare ⁊ discernē valeat.

iiii **Q**uod qui diligit iniquita
tatē nō solū aīam: s̃ etiam
carnē suā odire p̃beť.

v **D**e pena post mortē tam
aīe q̃ carnis: et penitētia
infructuosa.

vi **I**n p̃senti vermis cōsciētie
sētiēdus ac suffocāb⁹: nō
in immortalitē fouēdus
⁊ nutriendus.

vii **Q**uod facile quibusdā vi
detur ut voci diuine obtrē

pet volūtas hūana.

Viii **Q**ualiter volūtas hominis p̃
gulā. curiositatem ac sup
biaz et p̃ omēs sensus car
nis renitat̃ voci diuine.

ix **U**t ratō anime iam tādeqz
vexata p̃supte facilitatis
arguat̃ et difficultate co
fundat̃.

x **R**espiratō solatōis quā
to huiuscemōi paupibz spi
ritu beatitudinē audit p̃
mitti ergē celestis.

xi **Q**uod hoc regnū sperare
non possit. in cuius adhuc
carne peccatuz regnat: et
ideo attēdēdū qd̃ sequit̃:
beatī mites.

xii **A**ppetit⁹ gule ⁊ libidinis
actus ⁊ exitus q̃s habeat̃:
curiositatis ⁊ vanitatis ⁊ amor
diuitiarū quē finē habeāt
De indigna seruitute vicio
rū ⁊ incertitudine mortis:
infidelitate diuitiarū con
gregataz.

xiii **Q**uod tēporalia op̃a qua
si semina sūt mercedis et
ne.

xv **Q**uod impossibile sit peccā
tē latere.

xvi **Q**uid sentiendū de his qui
impie agūt: s̃ ⁊ illi pereunt
q̃ bona bene nō fecerūt.

xvii **Q**uod sp̃ui timore dei cor
repto. et ab bonū parato
resistat caro.

xviii **C**ōtra hāc luctā lugēdū.
post luctā consolādū: quia
beatī q̃ lugent.

xix **P**ost luctū ⁊ cōsolatōnem
ad celestia contemplāda
accedēdū est.

xx **I**n hac cōtemplatiōe quē

escēduz: gustuq; eius dele
ctādum et erudiendū.

xx Quod gustu contemplatio
nis refectus habet intelli
gere diuina: q; beati q; esu
riūt et sitiūt iusticiā.

xxi Quod peccata nostra pu
nta et remissa nec iterata
nil obesse possūt: s; coopā
tur potius in bonū.

xxii De misericordia q; penitē
ti pmittit ac miserēt: bea
ti inq; misericordes.

xxiii Quod ut deus videat cor
mūdanduz est: quia beati
mūto corde.

xxv De pacato peccāte et pa
cifico.

xxvi Increpatō ab ābiciofos:
qui nō prius ipi mūdato
corde se deū alijs pacificā
psumunt.

xxvii Admiratio q; quidā sup
mū pacificoꝝ graduz sibi
vsurpāt: qui nullū inferio
rū nec p̄mū q̄bez attigē
runt.

xxviii Exprobratio q; incōtinen
tes sacros ordines impu
bēter temerare nō verē.

xxix Exhortatō ad penitētiā et
ut pri⁹ humilia sapiāt: u
postmodū digne alta con
scendāt.

xxx De p̄secutōe sustinēda se
cū dū vltimā beatitudinē:
beati qui p̄secutōez patiū
tur: beati eritis cū et cere
tera. **Expliciūt capla.**

Incipit sermo.

**Quod nemo cōuerit ad dñm ni
si dei volūtate puenit et eius voce**

interna possit.

Capitulū p̄mū.

Audientū ut credimus
verbū dei cōuenistis: neq;
enī causa nobis alia vestre
hulus tā auidē occurfionis occurrit.
Approbamus utiq; desiderū hoc: et
laudabili studio cōgaudem⁹. Beati
enī qui audiūt verbū dei: sed si custo
diūt illud. Beati qui memores sunt
mādatoꝝ eius: s; ut faciāt ea. **P**imi
rū verbavite eterne habet: et venit
hora et vtmā nunc fit. qm̄ mortui au
diēt vocē eius et qui audierint viuēt:
siquidē vita in volūtate ei⁹. **E**t si vul
tis scire: volūtas eius conuersio ve
stra. **D**eniq; ipm̄ audite. **N**ūquid vo
lūtatis mee ē mors impij ait dñs. et
nō magis ut cōuertat et viuāt. **E**x
q̄bus verbis euidenter agnoscimus:
qm̄ vera nobis vita nō nisi in cōuer
siōe ē: nec aliter ad eā patet ingres
sus dicēte dñō. **N**isi cōuersi fueritis
et efficiamini sicut puulus iste: non
intrabitis regnum celoz. **M**erito
sane puuli soli intrāt: nam puer puu
lus iuuat eos: q; in hoc ipm̄ natus et
datus ē nobis. **Q**uero igitur voces
quā mortui audiāt. et cū audierint
viuāt: forte enī et mortuis euāgelisa
re necesse ē. **E**t occurrit interim ver
bū breue. s; plenū qd os dñi locutū
ē ut testat̄ ap̄la. **D**ixisti ait loquē
sine dubio ad dñm deū suū: cōuerri
mini filij hominū. **N**ō immerito sane
a filijs quidē hominū videt̄ exigē
da cōuersio: peccatoꝝ utiq; neces
saria. **N**ā sup̄nis sp̄ritib; ea magis
q; rectos decet indicta laudatō est:
eodē ap̄la psallēte. **L**auda deū tuū
spon. **C**eterū q; ait dixisti. meo qdē
iudicio nō negligēter p̄tereūdum
est: nec simpliciter audiēdum. **Quis**